

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: **P. D.**
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Martinou Řezníčkovou
sídlem Zelný trh 12, 602 00 Brno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 2. 2025, č. j. X, **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 36 808 Kč k rukám jeho advokátky JUDr. Martiny Řezníčkové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svou žalobou proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty jeho námitky proti prvostupňovému rozhodnutí ČSSZ ze dne 29. 11. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod, protože dle posudku o invaliditě Institutu posuzování zdravotního stavu (dále též „IPZS“) ze dne 22. 11. 2024 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, protože pracovní schopnost u něj poklesla o 25 %. Tento posudkový závěr byl plně potvrzen i posudkem IPZS v řízení o námitkách ze dne 7. 2. 2025, jenž jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (dále též „DNZS“) žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti stanovil zdravotní postižení v kapitole VI., položka 8e přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „příloha k vyhlášce č. 359/2009 Sb.“ nebo „příloha k citované vyhlášce“). Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla stanovena ve výši 15 % a tato byla dále zvýšena vzhledem k dalšímu postižení ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o 10 % na celkovou výši 25 %.

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce nesouhlasil s vypracovanými posudky o invaliditě ani s postupem a rozhodnutím správních orgánů. Rozhodnutí jsou podle žalobce v rozporu se skutečným stavem, nemají oporu ve spisech a v provedeném dokazování. Žalobce totiž trpí neurologickým zdravotním postižením od narození, k tomu se přidružila další zdravotní onemocnění. Toto nebylo při medicínském posouzení jeho zdravotního stavu vzato v úvahu.
3. Posudky IPZS ze dne 22. 11. 2024 a ze dne 7. 2. 2025 jsou podle žalobce nepřesvědčivé a neobsahují náležité odůvodnění posudkových závěrů. Pokud by byl žalobce osobně slyšen a podroben odbornému lékařskému posouzení, žalovaná by jistě dospěla k jinému závěru. Žalobce byl hodnocen podle kapitoly VI. položka 8e přílohy k citované vyhlášce, avšak nebylo zdůvodněno, proč v jeho případě nebyla aplikována položka 8f, neboť ta by více odpovídala zdravotnímu postižení žalobce. Dále nebylo vysvětleno, na základě čeho IPZS dospěl k závěru o navýšení 10 % k základnímu poklesu pracovní schopnosti. Míra poklesu pracovní schopnosti je celkově nepřezkoumatelná.
4. Žalobce má od narození obrnu pravé paže, která je podmíněna postižením nervů plexus brachialis (svazek nervů vystupujících z oblasti krční míchy a zásobující horní končetiny). Trpí omezenou hybností v ramenním a loketním kloubu a postiženou končetinu nemůže vůbec zatěžovat. Dále má cukrovku a astigmatismus, který je korigován brýlemi.
5. V řízení o žádosti o přiznání invalidního důchodu žalobce doložil zdravotní stav zprávou z IC Kliniky Brno, s. r. o. ze dne 21. 10. 2024, v němž je tento stav kvalitně popsán erudovaným specialistou prof. I. Č., k němuž však žalovaná nepřihlédla a zdravotní stav hodnotila v rozporu s touto zprávou. V úvahu nebyla vzata také celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity žalobcem. Z hlediska pracovního zařazení přichází do úvahy u žalobce pouze činnost vrátného. Žalobce byl od svého

školního vzdělávání veden v režimu žáka se zdravotním postižením, neboť u něj byly zjištěny specifické vývojové poruchy učení. Rodiče žalobce rozhodli, že se bude dále vzdělávat v učebním oboru elektrikář na SOŠ stavební v K. V. Přestože mu byl stanoven individuální vzdělávací plán, učební obor žalobce nedokončil, protože nezvládl závěrečnou praktickou část vzhledem ke zdravotnímu postižení ruky a omezené pohyblivosti. Časový limit pro splnění praktického zadání byl příliš přísný. Z těchto důvodů tedy nemohl dokončit středoškolské vzdělání. U žalobce je zcela vyloučena manuální práce, nemůže zvedat žádná břemena, a prozatím je tedy pro něj vhodná jen práce v ostraze.

6. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení za účelem vydání nového rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované k žalobě

7. V podaném vyjádření k žalobě žalovaná setrvala na svých závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí (na podkladě posudků o invaliditě). Pro účely soudního přezkumu však vzhledem k uplatněným žalobním námitkám navrhla další posouzení zdravotního stavu žalobce prostřednictvím PK MPSV ČR.
8. Za dosud zjištěného skutkového stavu žalovaná soudu navrhla, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posudky PK MPSV ČR a vyjádření žalobce

9. Vzhledem k nesouhlasu žalobce s medicínským posouzením jeho zdravotního stavu, byl ve věci vypracován posudek Posudkové komise MPSV ČR dne 20. 10. 2025 a vzhledem k dalším námitkám a nesouhlasným vyjádřením žalobce (vztahujícím se k datu vzniku invalidity) byly pořízeny doplňky tohoto posudku dne 27. 1. 2026 a dne 24. 2. 2026. Se závěry posledního z doplněných posudků vyslovil žalobce souhlas v podání ze dne 20. 3. 2026.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“). Ve věci rozhodl bez jednání za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s.ř.s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b). Dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
11. Podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se ad a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo ad b) stal se invalidním následkem pracovního úrazu.
12. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 38 a § 39 ZDP. Ust. § 39 ZDP upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně [§ 39 odst. 2 písm. a) ZDP]. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně [§ 39 odst. 2

písm. b) ZDP], a konečně v případě poklesu nejméně o 70 %, jde o invaliditu třetího stupně [§ 39 odst. 2 písm. c) ZDP].

13. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován (dále též schopnost rekvalifikace a schopnost využití zachované pracovní schopnosti).
14. Podle § 41 odst. 3 ZDP se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
15. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
16. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formální náležitosti rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné

činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

17. Krajský soud doplnil dokazování, tedy vyžádal a v řízení zohlednil důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 20. 10. 2025. Vzhledem k nedostatečnému posouzení zdravotního stavu (žalobce to rovněž vytýkal ve svých podáních), vyžádal soud doplňující posudek, který posudková komise zpracovala dne 27. 1. 2026 a 24. 2. 2026. Krajský soud shledal, že předmětný posudek ve znění doplňků má všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV ČR zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře – ortopeda, později neurologa. Obsahově soud shledal, že posudek ve znění doplňků vycházel z úplné zdravotnické dokumentace, přičemž žalobce byl jednání posudkové komise dne 20. 10. 2025 přítomen a při této příležitosti byl jeho zdravotní stav objektivně přešetřen. Soud pokládá uvedený posudek ve znění jeho doplňků za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. Posudková komise za účasti odborného lékaře hodnotila zdravotní stav žalobce především na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dále nálezů doložených v námitkovém řízení a spolu se správní žalobou, a také dle zpráv předložených přímo posudkové komisi. Po zhodnocení odborných lékařských nálezů a zpráv uvedených a citovaných v posudku komise posudkově zhodnotila, že žalobce trpí řadou zdravotních postižení, z nichž rozhodující příčinou DNZS žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je poporodní paréza brachiálního plexu PHK horního typu, ve stavu po deliberaci lokte a derotační osteotomii radia v 4/2021, po operaci struktury deltového svalu v 10/1995, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položka 8f přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Jedná se o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 1 ZDP s trvalou platností a datem vzniku invalidity ode dne 4. 11. 2024.
18. PK MPSV ČR v posudkovém hodnocení uvedla, že žalobce vystudoval SOŠ stavební, momentálně je zaměstnán u soukromé firmy jako strážný od 8. 3. 2019, a to ve směnném režimu s nočními směny 40 hodin/týden. V popředí obtíží žalobce je zejména poporodní paréza brachiálního plexu PHK horního typu, stav po deliberaci lokte a derotační osteotomii radia v 4/2021, dále stav po operaci struktury deltového svalu v 10/1995. Dle zprávy 3/2022 bylo pravé rameno ve vnitřně rotačním postavení, ZR minimální, z RM je funkční, při flexi pomáhá pectoralis + Subs, stejně jako při abdukci, při extenzitách lopatkou. Dle zprávy 10/2024 zatěžování končetiny způsobuje neadekvátní zátěž na oblast lokte a předloktí, tento stav žalobci způsobuje bolesti při silové zátěži, zevně rotační pohyb aktivně není možný. Další operační výkon není indikován a je nutné reflektovat míru zátěže.
19. U žalobce je na pravé horní končetině přítomné postižení brachiálního plexu horního typu těžkého stupně, které těžkým způsobem oslabuje svalovou sílu ramene a paže.

Hybnost v ramenním kloubu je minimální, tento je navíc v patologickém, vnitřně rotačním postavení. V oblasti lokte bylo dříve ztuhnutí, po operačním zákroku je hybnost částečně obnovena, ale končetina je zohnuta v lokti o 45 stupňů s nemožností dalšího propnutí. Pohyby lokte jsou bolestivé. Hybnost zápěstí a možnost zatížení je pro oblast v lokti a předloktí omezena. U prstů se nejeví být jemná motorika podstatněji postižena, ale silnější stisk a větší zátěž zřejmě zejména pro bolest ve výše popsaných částech horní končetiny při této aktivitě nesvede. U žalobce se jedná o částečné ochrnutí horní končetiny – těžké v oblasti ramene a paže, předloktí a ruka není zásadněji postižena. Dolní část končetiny je ovšem výrazně nefunkční pro kontrakturu v loketním kloubu, který je navíc v nevyhovujícím postavení – v zohnutí 45 stupňů s nemožností končetinu více narovnat. Po provedené operaci lokte je navíc v oblasti lokte, předloktí a zápěstí silná bolestivost i při lehčím zatížení a při rotačních pohybech zápěstí.

20. PK MPSV ČR hodnotí stav žalobce podle položky 8f – monoparéza středně těžká. Uvedená položka zahrnuje postižení celé horní končetiny. Tato je z hlediska funkce výrazně postižena a vede k obtížím při výkonu některých běžných denních aktivit, u některých náročnějších aktivit není posuzovaný schopen výkonu zcela. Z uvedeného důvodu posudková komise hodnotí zdravotní postižení při horní hranici procentního rozmezí, tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 35 %. Další navýšení dle § 2 nebo 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nepovažuje posudková komise za důvodné. Jelikož zdravotní stav nemůže doznat zlepšení, platnost posudku stanovila posudková komise trvale.
21. Ve svém prvním posudku ze dne 20. 10. 2025 PK MPSV ČR stanovila jako den vzniku invalidity den 4. 11. 2024. Na tomto závěru posudková komise setrvala i v doplňujícím posudku ze dne 27. 1. 2026. Zde posudková komise v posudkovém hodnocení doplnila, že rozhodným onemocněním pro přiznání invalidity je vrozené onemocnění – poporodní paréza brachiálního plexu pravé horní končetiny horního typu. Jde o závažné postižení funkce horní části horní končetiny. Jde o stav vrozený a k jeho stabilizaci došlo již v dětském věku, přičemž stav je možné považovat za trvalý. V tomto ohledu nejsou pochybnosti ani nejasnosti. Složitější situace byla shledána v souvislosti s komplikacemi, které toto onemocnění provází, kdy se jedná o flekční kontrakturu (těžkou poruchu hybnosti) levého lokte, kontrakturu levého ramene, bolesti páteře a nadváhu, což jsou postižení, které byly přítomny v průběhu vyšetření posudkovou komisí a lze dovozovat, že byly přítomny i k datu podání žádosti. Před tímto datem ovšem není jasně průkazné, kdy vznikly uvedené komorbidity a jaký byl jejich vývoj. Proto posudková komise stanovila datum vzniku invalidity datem podání žádosti. Pokud by měla PK posoudit invaliditu před tímto obdobím, bylo by nutné prokázat další lékařskou dokumentací závažnost a tíži těchto průvodních onemocnění, zejména od kdy je tíže postižení natolik závažná, aby dosáhla či se blížila stávající tíži. Od uvedeného by bylo možné poté dovodit případný vznik invalidity před datem, který posudková komise dosud stanovila. V doplňujícím posudku ze dne 24. 2. 2026 pak PK MPSV ČR uvedla, že žalobce nově doložil zprávu z centra chirurgie ruky a horní končetiny ze dne 4. 2. 2026, v níž bylo mimo jiné uvedeno, že v 4/2021 byla provedena operace lokte z důvodu flekční kontraktury (ztuhnutí lokte). Aktuálně je deficit extenze, tedy propnutí lokte, 40 stupňů. Zpráva dále uvádí, že již před popsaným výkonem bylo přítomno omezení ramene, aktuálně upažení je možné jen do 45 stupňů. Dle zprávy z Kliniky úrazové chirurgie FN Brno byla provedena výše uvedená operace lokte. Pohyb ramene není popisován. Dle

zprávy IC Kliniky Brno z 3/2022 je popisované omezení hybnosti ramene, které je ve vnitřně rotačním postavení, zevní rotace jen minimální a z rotátorové manžety je funkční pouze sval musculus subscapularis. Na základě uvedeného zpřesnila PK MPSV ČR posudkový závěr, že z doložené dokumentace lze prokázat, že stav pravé horní končetiny je již roky víceméně neměnný, jak z hlediska ochrnutí, tak i z hlediska postižení ramenního a loketního kloubu. Z nově doložené dokumentace bylo toto možné prokázat na podkladě dokumentace z roku 2021, 2022 a za podpory nálezu prof. Č. z roku 2026. Z uvedeného také vyplývá, že vznik invalidity obecně lze stanovit pět roků zpětně. Pokud je považováno za datum, od kterého lze zpětně stanovit invaliditu, datum podání žádosti o invalidní důchod, tak jde o datum 4. 11. 2024 (podána žádost k OSSZ v Karlových Varech), a tedy vznik invalidity lze stanovit pět roků před tímto datem. Ve výroku doplňujícího posudku byl stanoven vznik invalidity žalobce zpětně dnem 4. 11. 2019 s platností posudku trvale.

22. Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV ČR v Brně (v posudku a jeho doplňcích) za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotila zdravotní postižení žalobce. Soud považuje skutkový stav doplněný předmětnými posudky za řádně zjištěný a úplný.
23. Vzhledem k výše uvedenému bylo třeba dát žalobci za pravdu v jeho žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním (doplněním skutkových zjištění na základě posudků PK MPSV ČR) bylo zjištěno, že žalobce je třeba k datu 4. 11. 2019 považovat za invalidního v prvním stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 35 %, nedosahovala však více než 49 %. Nebyly tedy splněny podmínky pro nevyhovění žádosti žalobce o invalidní důchod, ani pro zamítnutí žalobcem uplatněných námitek proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Posudky IPZS vypracované ve správním řízení (dne 22. 11. 2024 v prvostupňovém správním řízení a dne 7. 2. 2025 v námitkovém řízení) nesprávně a nedostatečně zhodnotili zdravotní stav žalobce podle nesprávné položky přílohy k citované vyhlášce s nesprávnou (nižší) mírou poklesu pracovní schopnosti. Posudek PK MPSV ČR včetně jeho doplňků po přezkoumání zdravotního stavu naopak uznal žalobce za invalidního v prvním stupni s poklesem pracovní schopnosti 35 %, když za rozhodující příčinu DNZS žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti posoudil zdravotní postižení (poporodní paréza brachiálního plexu PHK horního typu) uvedené v kapitole VI., položka 8f přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Oproti posudkům vypracovaným ve správním řízení tak PK posoudila zdravotní stav žalobce za závažnější (na podkladě doložených zpráv), když rozhodující postižení hodnotila jako závažnější dle položky 8f přílohy k citované vyhlášce, a to při horní hranici daného procentního rozmezí, tj. s mírou poklesu pracovní schopnosti žalobce 35 %. U zvolené položky bylo hodnoceno, že jde o monoparézu středně těžkou. Zdravotní stav nemůže doznat zlepšení, proto byla platnost posudku stanovena trvale.
24. Žalobce také nesouhlasil s datem vzniku invalidity až od 4. 11. 2024, neboť datum by mělo odpovídat okamžiku, kdy došlo ke splnění zdravotních podmínek stanovených v § 39 odst. 1 ZDP, a v posudku chyběla přesvědčivá medicínská úvaha o tom, proč k poklesu pracovní schopnosti žalobce mělo dojít až ke dni podání žádosti. První doplnění posudku PK nijak neodůvodnilo, proč nebylo datum vzniku invalidity stanoveno dříve, zejména s ohledem na to, že lékařské nálezy prokazovaly zdravotní stav žalobce již od

jeho narození, včetně následného zhoršení a funkčního omezení v mnohem dřívějším období. Vzhledem k tomu, že závěr posudkové komise neodpovídal objektivnímu zdravotnímu stavu žalobce a postrádal logickou vazbu mezi skutkovými zjištěními a právním hodnocením, resp. byl v rozporu s lékařskými zprávami založenými ve spise, byl od posudkové komise vyžádán další doplněk posudku s poukazem na tyto rozpory a s žádostí o jejich odstranění, resp. vysvětlení a postavení na jisto data vzniku invalidity žalobce vzhledem k doplnění lékařských zpráv. Tomuto zcela vyhověl nový doplněk posudku PK MPSV ČR ze dne 24. 2. 2026. PK MPSV ČR zde v posudkovém závěru s odkazem na doloženou dokumentaci uvedla, že bylo prokázáno, že stav pravé horní končetiny je již roky víceméně neměnný, a to jak z hlediska ochrnutí, tak i z hlediska postižení ramenního a loketního kloubu. Z nově doložené dokumentace lze toto prokázat na podkladě dokumentace z roku 2021, 2022 a tyto závěry také podpořil nález prof. Čižmáře z roku 2026. Jelikož lze vznik invalidity stanovit pět roků zpětně, tedy pět roků přede dnem podání žádosti o invalidní důchod (podána dne 4. 11. 2024), byl stanoven vznik invalidity žalobce dnem 4. 11. 2019. Tímto bylo podle krajského soudu plně vyhověno námitkám žalobce, když žalobce byl uznán invalidním v prvním stupni s datem přiznání vzniku invalidity od 4. 11. 2019.

25. Krajský soud tedy shledal, že napadené rozhodnutí, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o invalidní důchod pro nesplnění podmínek v § 38 ZDP, bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu. Proto krajský soud zrušil napadené rozhodnutí žalované podle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
26. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správný orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu žalobce vázána skutkovým stavem, zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něj vycházet při dalším posouzení DNZS žalobce.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4, 5 a 6 s.ř.s.).
28. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch (soud žalobě vyhověl), a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšné žalované. Náklady řízení žalobce spočívaly v nákladech na právní zastoupení v tomto řízení. V daném případě se jednalo o odměnu zástupkyně žalobce JUDr. Martiny Řezníčkové, Ph.D., za zastupování žalobce v tomto řízení podle příslušných ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění od 1. 1. 2025 (dále jen „advokátní tarif“). Jednalo se o šest úkonů právní služby (převzetí věci, seps žaloby, seps repliky k vyjádření žalované, vyjádření k prvnímu posudku PK MPSV ČR ze dne 5. 11. 2025, vyjádření k druhému posudku ze dne 4. 2. 2026 a vyjádření k třetímu posudku ze dne 27. 2. 2026) a šest režijních paušálů ve výši 6 x 4 620 Kč a 6 x 450 Kč (§ 7, § 9, § 11 odst. 1 a § 13 odst. 4 advokátního tarifu), tedy celkem 30 420 Kč. Jelikož zástupkyně žalobce je plátcem DPH, což také soudu doložila, bylo nezbytné uvedenou částku navýšit o 21 % DPH, tj. o částku 6 388 Kč (po zaokrouhlení na celé koruny). Celkem tak je žalovaná povinna nahradit žalobci k rukám jeho právní zástupkyně JUDr. Martiny Řezníčkové,

Ph.D. částku 36 808 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Soudní poplatek v této věci nebyl hrazen. Pokud jde o sdělení advokátky žalobce ze dne 22. 5. 2025, pak se jedná pouze o procesní sdělení soudu, že souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, a že navrhuje doplnit dokazování o další důkazy. Uvedené mohlo být uplatněno podle názoru soudu již v rámci podané žaloby. Procesní sdělení dále uplatnila advokátka žalobce i dne 15. 1. 2026, kdy požádala soud o přednostní rozhodnutí ve věci, a také dne 20. 3. 2026, kdy vyslovila souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Tato sdělení neodpovídají žádnému úkonu ve smyslu § 11 advokátního tarifu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. dubna 2026

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně

